

И рече Богъ.

И рече Богъ:

„Да направимъ чловѣка по образу
нашему и по подобію нашему.“*)

Съвременниятъ животъ е изразъ на дълго минало. Животътъ не се създава сега. Това, което хората сега преживяватъ, е послѣдствие на минали причини. Вслѣдствие на това, въ живота се забелязва една необходимостъ. Понѣкога хората се чудятъ, защо нѣщата ставатъ така, както тѣ не желаятъ. Ако всички нѣща въ живота се създаваха сега, щѣше да има възможностъ да се измѣнятъ, но понеже тѣ сж създадени вече, сега не остава нищо друго, освенъ да се използватъ по разуменъ начинъ, и ако се забележатъ нѣкакви погрѣшки, да се изправятъ. Който е запознатъ съ окултнитѣ науки, съ философията на живота, той може да чете редъ автори, които сж писали по тѣзи въпроси, за да си ги изясни още по-добре.

Казвамъ: животътъ на всѣки човѣкъ представя вжзель, въ който се прекръстосватъ неговото минало, настояще и бждеще. Следователно, миналото опредѣля настоящето, а настоящето ще опредѣли бждещето. Единъ великъ законъ е взель участие при създаването на човѣка, като го е извадилъ отъ първичнитѣ му условия и го е поставилъ на житейската сцена. Въ това отношение, човѣшката душа е връзка, съединителна нишка между физическия и Божествения свѣтъ. За напредналитѣ сжщества тя представя предметъ за изучаване. Ако искате да знаете, защо е създадена земята, ще ви кажа, че земята е създадена за човѣка. Вънъ отъ човѣка, земята нѣма никакъвъ смисълъ. И наистина, преди човѣка земята не е сжществувала. Тя е сжществувала и тогава, но не въ това сѣстояние, въ което я виждаме днесъ. Богъ рече: „Да направимъ чловѣка, който да владѣе надъ рибитѣ, които живѣятъ въ водата, надъ птицитѣ, които живѣятъ въ въздуха и надъ животнитѣ, които живѣятъ на твърдата почва.“ Значи, Богъ опредѣли три елемента, които човѣкъ може да владѣе. При това създаване на човѣка не се казва, че той може да владѣе свѣтлината и огъня. Само първитѣ три елемента се дадохъ на човѣка

*) Битіе 1:26.